

ARGONAUTIKA

Periodiek der W.S.R. Argo en Oud Argo December 2024 - VOL 25

Volume 1: December-uitgave

Renovatie Special
Empacher: Duitse Degelijkheid
Hoe kijkt oud Argo tegen de renovatie aan?
Farmer Challenge wederom groot succes

Volume 1: Juli-uitgave

Wat mensen aan Argo bindt
Terpstra wenst Deneus een behouden vaart
Het lot van de Calais

Volume 2: Juli-uitgave

Dorus neemt afscheid van Argo
Argo dames roeien op de Thames
Alcimedee's eerste jaren

Volume 3: December-uitgave

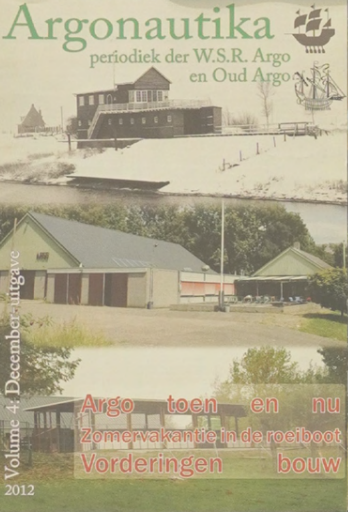

Facilitatoren
Argonauten
Uitreiking Van

Volume 3: Januari-uitgave

Facilitatoren van de roeisport
Lustrum aankondiging
De langverwachte renovatie

Volume 4: December-uitgave

Argo toen en nu
Zomervakantie in de roeiboot
Vorderingen bouw

Volume 4: Juli-uitgave

MC's: toen en nu
Eeuwboek 100 jaar Argo
Nieuw Argo gebouw

Volume 5: December-uitgave

Op naar 20
Hoe winnen w
Interview: C

Volume 5: Juli-uitgave

BROERS EN ZUSSEN OP ARGO

TWEE WEDSTRIJDEN, TWEE KARAKTERS

Volume 12

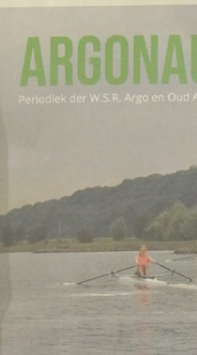
Argo's oorlogsdoden

Bestuursvisie:
het coachcarrièrepad p.6
Argo bij de Student Alliance p.5
Coachen in beweging p.7

ARGO IN DE GENEN
Het Lustrumjaar is begonnen
Veilig recreatiewater

HOE EERSTEJAARS ARGO WEER MEE ROEIT AAN DE TOP

REDACTIONEEL

In 2023 vierde Argo haar 110e bestaansjaar, wat uitbundig gevierd is door de gehele vereniging, met als hoogtepunt de lustrumweek in de zomer. Na zo'n turbulent jaar vol festiviteit was het dan ook weer even wennen aan een "gewoon" jaar op de WSR. Ondanks het gebrek aan een lustrum was er het afgelopen jaar genoeg reuring: de Rijn stroomde harder dan ooit, de overstap van (nascie)munten naar de BEER en Argopas, de voorbereidingen van de 64e editie van de Argo sprint samen met het FISU, de succesvolle eerstejaars wedstrijdsecties, de vorming van het nieuwe bestuur en uiteindelijk dan toch de langverwachte uitgave van het 25e volume van de Argonautika. Met een grote lichtung nieuwe redactieleden hebben we de laatste tijd hard gewerkt aan het samenstellen en uitbrengen van dit 5e lustrumnummer van het tijdschrift.

Veel leesplezier toegewenst!

Namens de redactie,

Siri Post

INHOUD

Redactioneel

Inhoud

Woordje van de voorzitters

Woord van de

penningsmeester

Nieuwe redactieleden

Uit den oude doosch

Lustrum album

Twee wedstrijden, twee

karakters

Hoe eerstejaars Argo weer

mee roeit aan de top

Broers en zussen op Argo

Huisdieren

Van Concept 2 naar RP3

Koken met ... de Argonautika

Kruiswoordpuzzel

WOORDJE VAN DE VOORZITTERS

Waarde lezer,

De Rijn stroomt voor ons, voor ons en voor Argo. Zo luidt ons prachtige lied. En stromen, dat doet ze. De klimaatverschijnselen van de afgelopen jaren dwingen ons steeds vaker terug het kanaal in, wat gemengde gevoelens met zich meebrengt. Ondanks deze uitdagingen hebben onze eerstejaars wedstrijdroeiers mooie prestaties geleverd op nationale wedstrijden. Met een klassementswinst, tweede-, derde- en vijfde plaatsen en twee overwinningen op de Head of the River Amstel was Argo mooi vertegenwoordigd.

We kijken terug op onze 111e Dies Natalis, de doop van twee prachtige nieuwe boten en de presentatie van ons nieuwe wedstrijdpakje. Verder zullen we komend seizoen de eerste stappen zetten in het realiseren van goede uitwijkmogelijkheden wanneer er weer een vaarverbod geldt. Deze uitwijklocaties zullen jaarlijks worden geëvalueerd om de toekomst van een dergelijke oplossing te waarborgen. Ten slotte komt er komend seizoen een nieuwe zware vier-met voor onze oude vier. Ik verwacht u allen te zien bij de botendoop, wanneer het eindelijk zover is!

In deze tijd, die niet altijd student ondersteunend lijkt, werken we ook aan het verbeteren van de ledenbinding, het bevorderen van de doorstroom naar Oud-Argo, het versterken van de verbinding tussen onze competitie- en wedstrijdroeiers, en het verhogen van de opkomst bij ALV's. Wij verwachten dat we allemaal de handen ineen zullen slaan om deze verbeterpunten aan te pakken en samen naar een mooier en sterker roeiend Argo toewerken.

Argo wint de varsity!

R.J. (Rogier) Derksen
Voorzitter der W.S.R. Argo

Waarde Argonauten, en Oud Argonauten,

Soms kan je als voorzitter beter niet te veel zeggen, en anderen aan het woord laten. Ik wijs u dan ook graag op de uiteenzetting van uw Penningmeester Pim Brascamp. Deze financiële resultaten, die met veel inzet van hem én u – de leden – worden behaald, worden jaarlijks ook in de ALV besproken. Maar het is goed om deze ook hier eens te delen. Omdat het resultaten zijn die geheel worden bepaald door het reilen en zeilen van Argo, is het een aansprekend relaas!

Aan de huidige leden van Argo: worden jullie bij afstuderen ook lid? Dan kan Oud Argo het leven van de toekomstige Argonauten blijven verrijken.

Met groene en vriendelijke groet,
Joukje Siebenga

WOORD VAN DE PENNINGMEESTER

Het penningmeesterschap van Oud Argo bestaat allereerst uit het innen van bijdragen ter ondersteuning van Argo. Contributies, donaties en periodieke giften. Daarnaast het project profcoach. Aan dit project hebben leden van Oud Argo hebben gedurende vijf jaar bijgedragen, meestal met een periodieke gift. Dat bijdragen liep voor sommige contribuanten in 2022 af, voor anderen in 2023 en voor een enkeling in 2024. De afspraak was dat Argo de financiering van de profcoaches geheel zou overnemen maar door de financiële gevolgen van corona lukte dat niet. Daarom is aan de contribuanten gevraagd nog één jaar extra bij te dragen. Daar is gul gehoor aan gegeven en leverde ongeveer € 14.000 op. Totaal hebben de leden van Oud Argo ongeveer € 130.000 bijgedragen aan het project. Nu, in 2024 raakt – volgens planning - de pot leeg en draagt Argo de kosten geheel zelf. Het project wordt als succes ervaren en de aanstellingen van de profcoaches worden daarom voortgezet.

Ook veroorzaakt door corona heeft Oud Argo een behoorlijke reserve opgebouwd doordat weinig ondersteuning aan Argo nodig is geweest. Dit is reden geweest voor het Oud Argo bestuur, om met het Argobestuur na te denken waar de noden vooral liggen. De financiële last van roeiers neemt de laatste jaren toe. Enerzijds komt dit door de grotere behoefte aan trainingskampen en de noodzaak om bij hoog water op de Rijn vaker uit te wijken naar ander roeiwater, anderzijds door het grotere aanbod aan wedstrijden en de sterke verhoging van inschrijfgelden. Argo heeft een contributiestructuur waardoor de meeste kosten voor trainingskampen buiten Wageningen bij de deelnemende roeiers en coaches terecht komen. Daarbij dragen roeiers bij aan de inschrijfkosten voor wedstrijden, en deze kosten zijn de afgelopen jaren flink gestegen. Oud Argo wil deze financiële last voor de roeiers deels opvangen opdat geld zo weinig mogelijk een reden is om niet optimaal te trainen en wedstrijden te roeien. Afgesproken is dat Oud Argo daarvoor jaarlijks € 15.000 bijdraagt, met een jaarlijkse evaluatie en de mogelijkheid het bedrag bij te stellen.

Karel Westerling heeft bij testament een legaat van € 30.000 aan Oud Argo nagelaten, te besteden aan wedstrijdroeien. Het plan dat allereerst opkwam was een bak met stromend water. De meerwaarde werd echter te gering gevonden plus dat zo'n extra faciliteit niet past op het terrein. Opnieuw nadenken dus.

Oud Argo is op dit moment financieel gezond. De contributie is al jaren een minimale bijdrage van € 25. Gemiddeld werd in 2023 per lid €33 bijgedragen. Om Argo in de toekomst adequaat te ondersteunen zal op enig moment verhoging van de contributie overwogen moeten worden en worden voorgelegd aan de ALV.

Pim Brascamp

NIEUWE REDACTIELEDEN

Chris Zijlstra

Mijn naam is Chris Zijlstra en ten tijde van het schrijven van deze editie, ben ik eerstejaars op zowel de studie als op Argo. Ik ben uit Friesland verhuisd om in Wageningen International Land and Water Management te studeren. Om studie-ontwikkend gedrag uit te kunnen voeren, heb je een vereniging nodig waar deze tijd enigszins nuttig besteed kan worden. Ik ben daarom maar gaan wedstrijdroeien, onderdeel geworden van de Argonautika en de Eerstejaarscommissie en lid geworden van het gezelschap Areion. Ik heb altijd al een passie gehad om verhalen en artikelen te schrijven en de Argonautika leek mij hiervoor uitstekend geschikt. Veel leesplezier en ik sluit af met een luide Zwaar 'Vo!

Simone Heezius

Hoi allemaal!

Ik ben Simone en ik kom uit Valkenswaard. Ik ben 4e jaars Voeding & gezondheid student en sinds dit jaar lid bij Argo. Hiervoor heb ik altijd atletiek gedaan, maar het roeien bleef me toch fascineren. Uiteindelijk heb ik de overstap gemaakt, waar ik zeker geen spijt van heb! Naast schrijven voor de Argonautika roei ik ook nog in Damesch Topc4+, en in combinatie met alle leuke activiteiten die er zijn ben ik dan ook veel op Argo te vinden. Naast roeien verslind ik boeken op mijn e-reader en maak ik puzzeltjes. Ik verwacht komend jaar nog mooie stukken voor de Argonautika te mogen schrijven!

Simone

Jolijn Stemerding

Ik ben Jolijn en sinds dit jaar schrijf ik mee aan de Argonautika. Afgelopen jaar heb ik Amersfoort verruild voor Wageningen en dit jaar ben ik begonnen aan mijn tweede jaar van de bachelor Marine Sciences. Bij Argo zit ik in een gezellig compoploegje waarmee ik graag het water op ga of leuke dingen doe op ploegavonden. Daarnaast kook ik graag met de NasCie en zit ik bij de PromoCie, de fotocommissie. Behalve roeien vind ik het ook leuk om hard te lopen, creatieve dingen te doen en soms wat te koken of te bakken. Veel leesplezier met deze Argonautika!

NIEUWE REDACTIELEDEN

Merle Combé

Hoi! Ik ben Merle, derdejaars student Landschapsarchitectuur en Ruimtelijke Planning en sinds het nieuwe universiteitsjaar help ik met het design van de Argonautika. De afgelopen twee jaar zat ik vooral in de boot als wedstrijdroeier, maar dit jaar ruil ik het roeien in voor het compo- en commissieleven. Hierdoor heb ik eindelijk weer tijd voor al mijn oma-hobby's zoals tekenen, schilderen, naaien, bakken en eindeloos veel potjes Qwixx. Toch probeer ik ook nog een beetje fit te blijven en ben ik aan het trainen voor de halve marathon in mijn geboortestad Leiden. Veel plezier met het lezen van deze langverwachte Argonautika!

Elisa Carree

Hoi ik ben Elisa, een van de nieuwe leden van de Argonautika. Begin dit studie jaar heb ik Amsterdam ingeruild voor het mooie Wageningen. Ik ben eerstejaars voedingsmiepje en Argonauta. Samen met mijn klein maar fijne compoploegje De Rijndwergen roei ik en hebben we gezellige ploegavonden!

Veder ben ik soms op de dinsdag druk bezig met het koken voor de nascie en zit ik bij de Media-Cie, die de instagram van Argo bijhoudt. Ook hou ik er van om lekker te wandelen en te bakken.

Tijs Pen

Ik ben Tijs Pen, zowel 5e jaars argonaut als 5e jaar student van Voeding en Gezondheid. Met mijn ploeg, de boegbeelden, roeien we niet meer en ben ik vooral op argo voor gezelligheid bezigheden.

Ik hou me ook al bezig met mijn sportverenigingen Waho om daar het blad te maken, en kijker ook naar uit om mooie/leuke stukken te schrijven voor de argonautika. Alvast veel plezier gewenst bij het lezen van deze editie!

Uit den ouden Doosch

De laatste roeiers van de Oude Kees, ofwel de Grote Ankeus?

Wij dus, mijn ploeggenoten en ik, de "korte" dames eerste jaars wedstrijd 8 uit 86/87, roeiden in de Oude Kees. Ik denk als laatste ploeg, maar zeker weet ik het niet. Elke sporter wil natuurlijk de tegenvallende prestaties wijden aan het materiaal, en dus wij ook. Hadden we daar gelijk in? Ik weet het niet. In elk geval, voor het schrijven van dit stukje vraag ik mijn oude ploeggenootjes naar hun herinneringen, daaronder dus ook de dames van de "lange" 8 van datzelfde jaar, want we hoorden wel een beetje bij elkaar. De "lange" 8 roeide stukken harder in de Autolykus, lag dat nou aan hun lengte, aan de techniek of inzet, of aan het materiaal? We zullen het nooit meer weten. Wél hebben we ook blik getrokken met de Grote Kees, op het kanaal in Groningen, het moet al eind mei begin juni zijn geweest, maar we waren er dolblij mee.

Maar bij de vraag: wat herinner je je nog allemaal uit die tijd, komen veel verhalen over de Grote Kees. Vandaar mijn keuze om deze boot even in het licht te zetten.

Even wat geschiedenis: in het lustrumboek van 75 jaar Argo staat het CV van deze boot. In 1959 door het Corps aangeboden, behorende tot de snelste achten van Nederland. Dat belooft wat. Echter, de Oude Kees, heeft naast zijn gigantische voorkomen, gigantisch roer en gigantisch gewicht, ook wat pechgevallen. In 1962 scheurt de boot bij het eruit tillen, in 1964 lijdt hij heel erg door scheef en onbeheerst trappen van de eerste jaars, in 1965, mijn geboortjaar, breekt hij op golven van een rijnaak.

Alle renovatie ten spijt, breekt hij weer op de Rijn in 1971. 1977/78 is een zwaar jaar voor de Kees: de boot vaart op een paaltje en wordt naar huis gedragen, de punt wordt eraf gereden, er valt een conragewicht

door de boot en hij slaat om aan het vlot. In 1980 wordt er weer een punt afgereden, ik weet niet of het steeds dezelfde punt is. In het jaarboek staat dat er in 1987 na veel geargumenteer door materiaal commissarissen en de ALV, eindelijk afscheid wordt genomen van de boot.

In 1980 wordt er weer een punt afgereden, ik weet niet of het steeds dezelfde punt is. In het jaarboek staat dat er in 1987 na veel geargumenteer door materiaal commissarissen en de ALV, eindelijk afscheid wordt genomen van de boot

Dan hebben wij hem nog netjes gehouden. We weten het zelf niet meer zo goed merk ik op de app. Mijn boegmaatje en ik herinneren ons nog dat de boegpunt bijna in de schoef van een rijnaak verdween. En wij dus ook bijna, gillend. De stuur had namelijk niet door hoe absurd veel boot er nog kwam na de boeg. Iemand anders roept dat er bij het knotsen tegen de zware eerste jaars 8, hun boot vol met water liep en naar de Wolfswaard dreef, maar dat was dan toch weer een andere boot. Iedereen kon eruit behalve de stuur, die gered moest worden. Ik herinner me dat de Oude Kees ons eens in de steek liet, en we startten in de Autolykus. Alsof je electrisch rijdt in plaats van diesel....zo was de ervaring. Voordeel voor ons dat we door het dagelijks tillen van het enorme gewicht van de Oude Kees extra sterk zijn geworden. Voordeel voor ons dat we, ondanks de frustratie tijdens ons wedstrijdjaar, er nu wel hard om kunnen lachen. Komen er bij het lezen van dit stukje ook herinneringen aan deze boot terug? Of wellicht andere sterke verhalen over ander materieel of het roeien zelf? Stuur het ons alstublieft voor een volgende ronde hilarische en prachtige roei herinneringen.

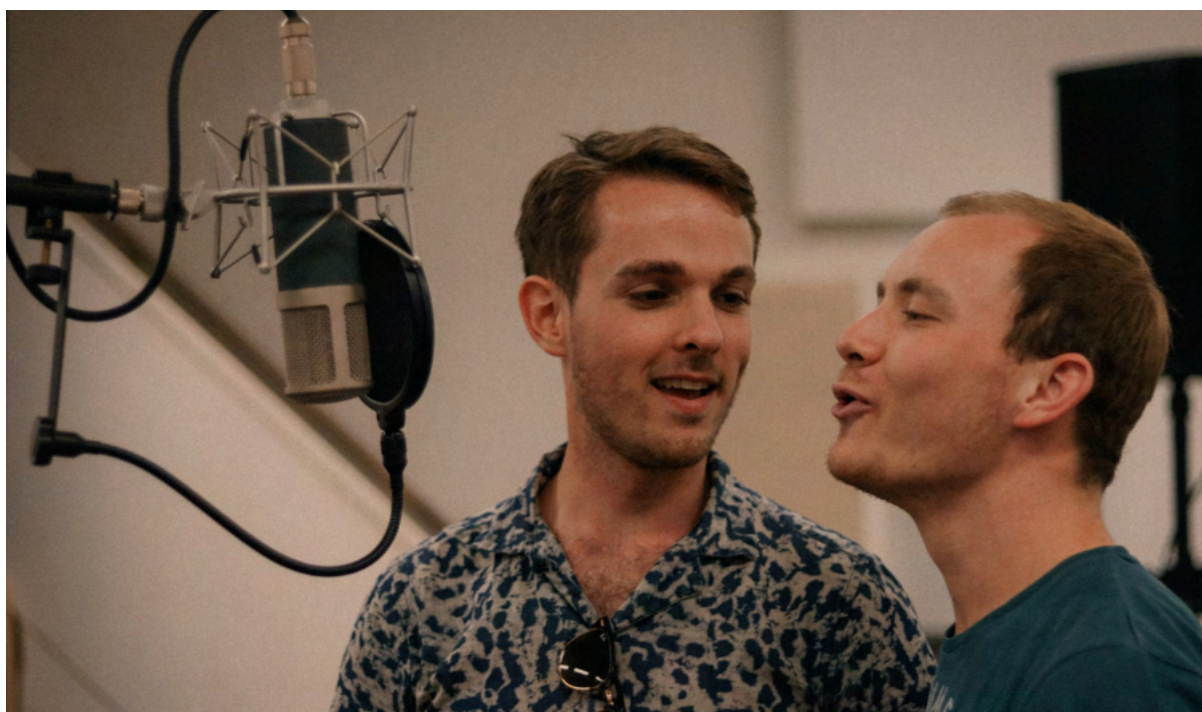

LUSTRUMALBUM

W.S.R Argo is een roeivereniging. De activiteit die dan ook het meest wordt gedaan op de W.S.R. is roeien. Maar toch houden de leden van Argo zich ook bezig met veel andere activiteiten. Klassieke studenten activiteiten zoals feesten en borrelen. Maar ook houden ze zich bezig met duurzaamheid, sociale media, of het schrijven van een magazine. Maar ook, muziek. Zo mag de W.S.R gebruik maken van de diensten van DJ-collectief DansMaar en van haar eigen Argoband. Dit is echter alleen livemuziek. Want sinds kort is er een collectie originele Argomuziek die elk moment te beluisteren

is. Voor het 22e lustrum der W.S.R. Argo is er namelijk een Lustrumalbum geproduceerd! Maar hoe is dit tot stand gekomen? Hoe verliep het proces van het debuutalbum in de Argo muziek catalogus? De Argonautika redactie sprak Job en Elle van de 22e lustrumcommissie erover.

Een lustrumalbum is niets nieuws. Veel verschillende studentenverenigingen maken een muziek album ter gelegenheid van hun lustrum. Toch had Argo dit nooit eerder gedaan. Vandaar dat tijdens het proces van organiseren van het Argo lustrum, het album idee ook werd geopperd.

De opnames van het lustrumalbum

Naast dat het dus eigenlijk gewoon een beetje hoort bij een lustrum dachten de leden van de LuCie dat het ook een mooie manier was om de vereniging samen te brengen door middel van een verenigingsmuziek. *"Mijn droom was dat er dan een nummer opkwam van het album op de hoogbouw en dat iedereen die dan aan het sporten is dat gewoon kan meezingen"*. Een idee voor een album is leuk maar wie gaat dan al die nummers schrijven en maken? Daar had de LuCie wel een idee voor. Namelijk de

Turbu(ta)lentenjacht. Een talentenjacht waar Argo leden hun eigen liederen mochten opvoeren voor de hele vereniging. Het was een geslaagde avond, meer dan 20 nummers werden opgevoerd door de grootste talenten van de W.S.R. Een gezellige avond om de donkere winterdagen mee op te fleuren. Deze avond werd er één nummer gekroond tot het best en verder ging de LuCie kijken welke van deze nummers op het daadwerkelijke album mochten komen.

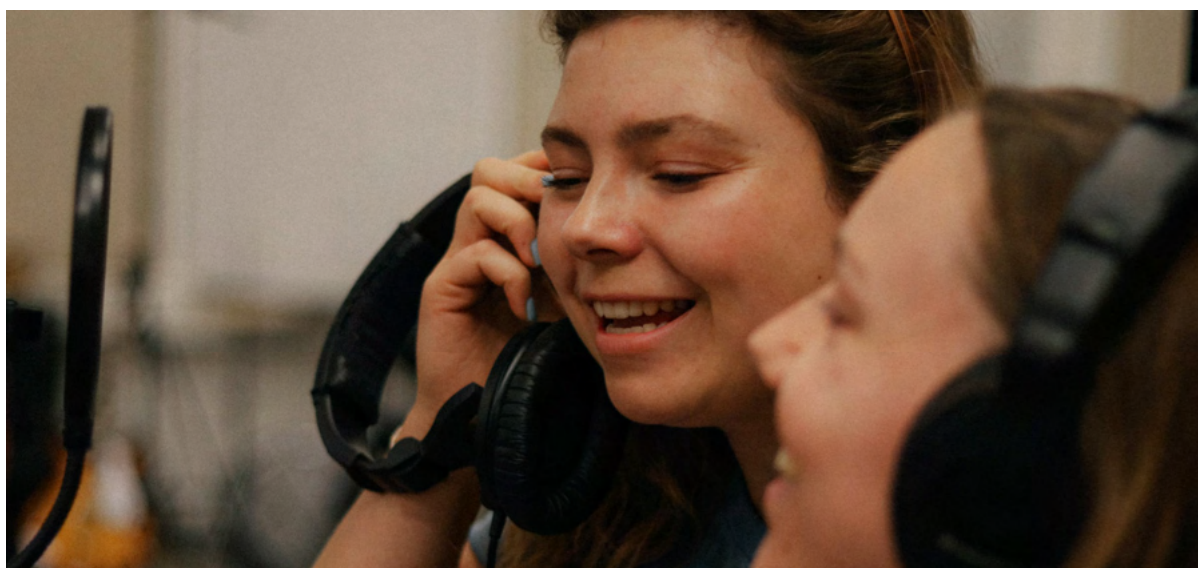

Uiteindelijk zijn er 11 nummers uitgekozen. De artiesten werden uitgenodigd om hun nummer op te nemen in een ware muziekstudio. Een proces waar de leden van de Lustrumcommissie erg van genoten. Door de professionele setting en sfeer voelde het steeds meer alsof er een daadwerkelijk muziekalbum uit ging rollen. Toen eenmaal het album eruit was had, zoals het altijd met kunst gaat, iedereen een mening. Dit album is iets heel anders en daarom weet je van te voren niet hoe het bevalt onder de leden. Maar het album beviel goed. De nummers die erop stonden zijn gemaakt door een aantal leden uit verschillende hoeken vereniging en daarom was er voor ieder wat wils. Ook was de soort muziek van het album erg uiteen-

lopend. Van Après-ski muziek tot pop meezingers tot feest-uit je dak gaan muziek. Tijdens de lustrumweek was de populariteit van het album op zijn piek. Overal tijdens de week was het te horen en er was zelfs een avond waar de artiesten van het album het opnieuw mochten optreden voor alle leden.

Al met al is het lustrumalbum een prachtige toevoeging aan het al mooie 22e lustrum. Job en Elle koesteren de positieve verwachting dat dit debuut veel opvolgers zal kennen en dat de creatieve kraan van Argo leden alleen maar harder gaat stromen.

TWEE WEDSTRIJDEN, TWEE KARAKTERS

Dat Argo van alle markten thuis is, is ook te zien in de wedstrijden die zij elk jaar organiseert: dit jaar stond de (maar liefst) 64e editie van de Argo Sprint op het programma en drie maanden later was daar ook de 17e editie van de jaarlijkse thuiswedstrijd: de ANS. Beide georganiseerd door Argo, maar met een heel ander karakter.

Eind 1959 komen Rob Tazelaar, Wim Cath, Marten Joustra en Hans van Binsbergen op het idee om een sprintwedstrijd te organiseren. Dit is het resultaat van het ontbrekende sprintvermogen van Nederlandse ploegen op het Europees Kampioenschap roeien in Mâcon datzelfde jaar. Het plan is om deze sprintwedstrijd te laten verroeien op de vrijdag voorafgaand aan het weekend van grote wedstrijden op de Bosbaan. Deze wedstrijd zou over 500 meter zijn om het sprintvermogen van Nederlandse ploegen te verbeteren en tegelijkertijd het roeien aantrekkelijker maken om te kijken. En zo geschiedde: op vrijdag 1 juli 1960 aan de vooravond van de Koninklijke Hollandbeker luidde het startschot van de eerste Argo Sprint. De inschrijvingen waren kwalitatief hoog met topskiffeurs en nog in training zijnde studentenploegen. Als kers op de taart wist de Oude Vier van Argo het ongestuurde nummer te winnen. Nu, anno 2024, zijn we vele geslaagde edities verder en meest recentelijk, de 64ste Argo Sprint. Ondanks dat het door corona nog geen 13e lustrumeditie is geworden, beloofde dit wederom een speciale editie te worden. Waar voorheen de Argo Sprint een groot wedstrijdweekend voor ging, werd deze editie omringd door twee grote wedstrijden. Zoals ook in recente jaren gebruikelijk was, vonden na vrijdag de NSRF Slotwedstrijden plaats en werd in dezelfde week het FISU World University Championship Rowing 2024 gehouden, van dinsdag tot en met zaterdag. Dit betekende dat tegelijkertijd met de Argo Sprint en de NSRF Slotwedstrijden de internationale top van de studentenroeiers op de Willem-Alexanderbaan aanwezig was voor het Wereldkampioenschap Studentenroeien. Het Studenten WK roeien vond sinds haar oprichting in 1984 voor de derde keer in Nederland plaats, Amsterdam (1986) en Groningen (1994) gingen Rotterdam al voor. De samenkomst van deze wedstrijden was een heus spektakel waarin

Beeld: PromoCie

Eerstejaars Lichte Damesch aan de start van de Argo Sprint

wij als Nederlandse studenten onze unieke instelling en buitengewoon doorzettingsvermogen konden laten zien aan de wereldtoppers uit alle hoeken van de wereld, van Canada tot Australië en van Zuid-Afrika tot Noorwegen. De organisatie van dit evenement werd uitgevoerd door (oud-)studenten vanuit het hele land. Het mooie is dat er vanuit Argo maar liefst vijf (oud-)leden in de organisatie zaten, van President tot commissielid en dit allemaal naast onze eigen Argo Sprint-commissieleden.

ANS

De Argo Sprint is dan wel de oudste, maar niet de enige wedstrijd die jaarlijks door Argo wordt georganiseerd: op 9 en 10 november wordt de 17e editie van de Argo Najaars Slotwedstrijden verroeid, oftewel de ANS. Voor deze wedstrijd hoeven de roeiers niet af te reizen naar de Bosbaan: de ANS vindt plaats op onze eigen W.S.R.. Op het Wagenings Havenkanaal vormt de ANS het afsluitend onderdeel van de Najaarsbokaal en daarmee de laatste competitiewedstrijd van het seizoen 2024.

Beeld: PromoCie

Drukke op de kade tijdens de ANS

Hoewel er tijdens de Argo Sprint ook genoeg te doen en te zien was aan de kant, zal de sfeer tijdens de ANS extra gezellig zijn. Tegenover het traditionele wedstrijd karakter van de Sprint staat de ANS namelijk bekend als een echte compowedstrijd, waar het roeien op zaterdagavond onderbroken zal worden voor het ANS-feest, met dit jaar als thema "Keer de Tijd". De tijd is niet het enige wat tijdens het weekend gekeerd moet worden: aan het einde van het Havenkanaal ligt de beruchte keerboei, waar de deelnemende boten omheen zullen moeten draaien om de 1000 meter van de wedstrijd vol te kunnen maken. Aangezien de deelnemersgroep voor een groot deel bestaat uit onervaren C4en en roeiers die nog wat onwennig hun eerste halen in een gladde 4+ maken, zal dit ongetwijfeld een van de beste plekken zijn om te aanschouwen wie de laatste taarten van 2024 zal binnenhalen en wie er met de najaarsbokaal naar huis vertrekt.

Deze wedstrijd wordt elk jaar georganiseerd door de ANS-commissie: deze commissie zal er ook dit jaar voor zorgen dat het weekend tot in de puntjes geregeld is. De commissieleden

zijn al op tijd begonnen met het werven van helpende handjes en met de hulp van leden zal alles zowel op de kant als op het water in goede banen worden geleid. Daarnaast zal de NasCie er zijn om iedereen te kunnen voorzien van de nodige brandstof voor het roeien en staat de PromoCie klaar om alles op beeld vast te leggen. Het belooft een mooi weekend te worden met hopelijk veel taart voor Argo!

Beeld: PromoCie

HOE EERSTEJAARS ARGO WEER MEE ROEIT AAN DE TOP

Tekst: Rody Schipper

Het eerstejaars wedstrijdroeien blijft nog altijd iets bijzonders. Studenten die vaak geen enkele ervaring hebben met de roeisport worden in een paar maanden opgeleid van feestende eerstejaarsstudent tot toegewijde semi-topsporter. Ploegen vormen een band, trainen samen om het maximale uit hun seizoen te halen en overwinnen daarbij vele uitdagingen. Als de eerste wedstrijden daar zijn, lopen zij soms toch tegen een harde realiteit aan. De rest van Nederland heeft minstens net zo hard getraind als zij. Dat felbegeerde beginnelingenblik binnenhalen gaat nog een hele uitdaging worden. De laatste jaren eindigden de meeste eerstejaarsploegen steevast in het rechterrijtje en waren de blikken schaars. Afgelopen jaar liep het echter meer als gewenst. Er waren vijf eerstejaarsploegen waarvan drie achten. Vier van deze ploegen zijn beginneling af geworden en in het klassement zijn meerdere hoge klasseringen behaald. Ik ben in gesprek gegaan met een aantal roeiers, coaches en stuurtsjes van deze ploegen om te luisteren naar hun verhalen en ervaringen, en gaandeweg misschien wel een aantal adviezen op te doen voor de toekomst.

De roeiers

In de eerste plaats is het natuurlijk belangrijk om mensen geïnteresseerd te krijgen in de roeisport en het wedstrijdroeien. Daarom wil ik iedereen die ik gesproken heb graag voorstellenaandehandvande vraag: "Hoe ben je bij het wedstrijdroeien terecht gekomen?"

Ilse – Roeier dames acht

"Ik kende de roeisport niet maar vond de sfeer op Argo heel erg fijn. Ik had tijdens de introductiedagen ook in een instapacht met ervaren roeiers gezeten, dit was erg leuk en wilde ik vaker doen. Ik had een fanatieke afroeploeg en toen wij op de Asopos najaars aankwamen bleken we best wel goed te zijn en hebben we een overwinning behaald.

Voor ik het wist zat ik bij de selectie."

Eveline – Stuur dames vier

"Mijn vader (olympische stuur) heeft geprobeerd ons zo min mogelijk richting het roeien te sturen, maar toen ik hem een keer met zijn oude ploeggenoten zag merkte ik hoe ze met elkaar omgingen en naar hem luisterden en het leek me leuk om dat ook een keer te proberen. Tijdens de selectie heb ik een keer een week niet gestuurd om even pauze te nemen. Ik miste het toen toch wel heel erg. Je merkt gewoon wanneer je iets bedenkt en het goed is. Dat kunnen en mogen doen is zo leuk."

Paul- Roeier lichte acht

"Ik ben bij Argo gekomen in 2019. In mijn eerste jaar kwam ik bij Argo omdat ik graag een beetje wilde borrelen en een beetje wilde sporten. In mijn tweede jaar wilde ik gaan wedstrijdroeien maar door de onzekerheid van Covid ben ik dat toen niet gaan doen. Een aantal jaren volgden waarin het steeds niet goed uitkwam. Nu was ik aan mijn laatste jaar toegekomen en dacht ik: Ik moet toch nog een keer gaan wedstrijdroeien. Ik ben heel blij met die keuze."

Sten – Roeier lichte acht

"Ik kom uit een roefamilie, mijn ouders zaten bij Vidar en mijn vader heeft daar wedstrijd geroeid. Ik heb in Eindhoven bij Theta gezeten. Daarna heb ik in Wageningen een jaar competitie geroeid. Ik heb altijd tegen mezelf gezegd dat ik het wedstrijdroeien ook wel zou kunnen, maar om dat te zeggen en het dan niet te doen voelde een beetje arrogant."

Iris – Roeier lichte dames dubbelvier

“Ik kwam voor mijn master naar Wageningen dus wilde eigenlijk niet bij een vereniging. Het was alleen heel erg mooi weer tijdens de AID en de sfeer op Argo was heel fijn. Ik ben toen heel snel omgepraat om hier toch lid te worden. Ik heb twee jaar fanatiek competitie geroeid maar had het gevoel dat ik spijt zou hebben als ik het wedstrijdroeien niet zou uitproberen.”

Tara – Stuur lichte dames dubbelvier

“Ik ging bij Argo om te roeien maar kwam er snel achter dat ik het roeien eigenlijk niet leuk vond. Ik heb toen alles gedaan owp Argo behalve roeien maar kwam door commissiegenoten wel veel met het wedstrijdroeien in aanraking. Toen ben ik eerst topc4 gaan sturen, en werd ik in de selectie dit jaar veel gevraagd om bij de lichte dames te sturen. Dan vorm je een band met elkaar en toen heb ik gekozen om toch te gaan wedstrijdsturen.”

Daarnaast heb ik gesproken met Thijs Vlonk, de coach van de eerstejaars dames, en Arne Hendriks, de profcoach van de eerstejaars. Zij benadrukken dat er dit jaar veel gemotiveerde roeiers waren die op verschillende manieren bij het wedstrijdroeien terecht zijn gekomen. “We hebben een goede lichte dit jaar. Een aantal mensen die vanuit het talententraject en topC4 zijn doorgestroomd maar ook veel echte eerstejaars die gelijk de stap hebben gewaagd. We hebben daardoor goede en grote secties die weinig invallers nodig hebben.”

Het Succes

Met deze gemotiveerde groep roeiers hebben we het eerste ingrediënt voor een goede eerstejaarsploeg. In mijn gesprekken met de roeiers leken er nog vier andere thema's naar voren te komen.

“Een goede ploegband”

Om een jaar lang zo hard samen te trainen is het natuurlijk essentieel dat je samen plezier hebt in wat je doet. Roeiers benadrukken hoe leuk ze het vonden met hun ploeg. Ilse voegt daaraan toe dat er eigenlijk nooit sprake was

van ruzie, ook als alles een keer niet liep zoals gewild: “Als er iets is, wordt het gewoon met elkaar besproken”.

Eveline: “We weten dat we er allemaal goed voor gaan maar we geven elkaar de ruimte om te zijn wie we zijn.” Het wederzijdse vertrouwen en het plezier van de roeiers lijkt de basis te leggen voor het succes. Dat leidt dan naar de volgende stap.

“Hard trainen”

Het plezier komt natuurlijk ook uit het trainen, samen beter worden. Het was soms een zwaar trainingsschema, maar roeiers zien wel in wat het ze heeft opgeleverd. Iris: “We zijn in de ergowinter heel erg fit geworden. Dat was niet altijd leuk maar we merkten wel hoeveel het opleverde tijdens het langebaan seizoen. Voor lichte dames houden we eigenlijk ook iets te veel van krachttraining, maar het inwegen is wel gelukt”

“We zijn in de ergowinter heel erg fit geworden”

“Trainingskampen”

Het is geen geheim dat het roeiwater in Wageningen niet altijd het makkelijkste, en ook steeds vaker onbevaarbaar is. Dit heeft ertoe geleid dat ook de eerstejaars dit jaar al vaker op trainingsweekenden naar andere steden zijn geweest. Paul geeft aan dat die weekenden veel deden voor het roeien en de ploegband, zeker het weekend naar Keulen leverde erg veel op: “Op een trainingskamp ben je echt bezig met het roeien en de ploeg, niet met je studie en wat er verder gebeurt”. Sten voegt daaraan toe dat het trainen op de Amstel ook zorgde dat zij de bochten goed kenden en Ashley, hun stuurvrouw, ervoor kon zorgen dat zij tijdens de Head minder dan de officiële acht kilometer aflegden.

“Coaching”

Het laatste, maar misschien wel belangrijkste onderdeel in het vormen van een goede eerstejaarsploeg is de coaching. Roeiers geven aan heel blij te zijn met de inzet en kwaliteit van hun coaches, en hoeveel dat

voor hen opleverde. Thijs geeft ook aan dat Arne Hendriks hen als coaches veel structuur kon bieden en dat zij goede ondersteuning kregen. Arne vult aan dat hij het jammer vindt dat hij niet meer tijd per ploeg heeft maar dat het goed lukte om korte lijntjes met de coaches te onderhouden en het overzicht over de ploegen te houden. De meeste coachkaders hadden ook al wat ervaring en konden daarom veel onderling oplossen.

De herinneringen

Deze vijf punten klinken samen als een hele logische basis voor goede ploegen en een goed seizoen. Als dit dan allemaal samen komt, wat levert dat dan op? Wat heeft de sport betekent voor de roeiers en welke momenten zijn hen bijgebleven? Voor een deel zijn dat natuurlijk de overwinningen en de momenten daaromheen.

Eveline: "Op de Westelijke hadden we met de vier geblikt. Het was zo leuk hoe de roeiers uit de acht toen op ons af kwamen rennen en zo blij voor ons waren. Dat ga ik echt nooit vergeten."

Sten: "Ik kan daar voor de microfoon niet veel over zeggen, maar de blikkenborrel na de Westelijke was echt een geweldige avond met de ploeg."

Iris: "Blikken op 5 mei was heel vet. Toen we terugkwamen was er natuurlijk in de hele stad feest. Dat voelde alsof ze allemaal met ons feest vierden. We konden toen samen een biertje drinken en kregen ook van heel veel mensen iets aangeboden."

Maar ook juist de momenten samen met de ploeg of met coaches zijn waardevolle herinneringen.

Arne: "Het trainingsweekend in Keulen met alle wedstrijdsecties was erg leuk. Het trainen met alle roeiers, maar ook om 's avonds met alle coaches samen een keer de stad in te gaan was leuk en zorgde voor veel extra verbinding tussen de coaches."

Iris: "De tweede plek op de Varsity was ook heel leuk, iedereen was daarvoor super

gespannen. Het commentaar was: Het is niet mooi, het is niet fraai maar het gaat wel hard." Thijs: "Een van mijn leukste herinneringen was met Eveline voorop in het kinderzitje naar het inwegen bij de Heineken fietsen, het was heel erg grappig om zo door Amsterdam te gaan."

"Het is niet mooi, het is niet fraai maar het gaat wel hard"

Tot slot gaf Arne Hendriks nog een goede beschrijving van wat de sfeer op Argo zo goed maakt en waar we naar moeten blijven streven. "Argo heeft een hele open fijne sfeer. Er is altijd een fijne samenwerking met het bestuur, de coaches en de roeiers.

Op andere verenigingen zie je soms dat mensen zich te goed voelen voor elkaar. Ik denk dat een dergelijke sfeer niet nodig is. Je moet niet arrogant zijn maar juist open minded. Je moet durven je grenzen op te zoeken en de wil hebben om beter te worden. De cultuur op de vereniging moet dat ondersteunen maar wel op een goede manier."

We mogen trots zijn op wat de eerstejaarsploegen het afgelopen jaar hebben laten zien en misschien kunnen we iets leren van hun ervaringen. Daarnaast kunnen we blij zijn met de verenging die wij hebben, de motivatie die er is bij zoveel mensen om samen hard te sporten en de herinneringen die dat voor iedereen meebrengt. Als wij die Argo sfeer kunnen vasthouden, alle positieve ontwikkelingen door kunnen zetten en nog net dat stapje extra kunnen zetten, dan durf ik te zeggen dat wij die felbegeerde gouden blikken weer mee naar Wageningen kunnen gaan nemen en dat Argo de Varsity wint!

BROERS EN ZUSSEN OP ARGO

Tekst: Chris Zijlstra en Elisa Carree

Vaak wordt het motto 'familie valt niet te kiezen, maar je studentenvereniging wel' gebruikt ter promotie van het verenigingsleven. Toch besloten vier families om niet alleen verbonden te zijn door bloedverwantschap, maar ook door dezelfde vereniging. De één noemt het dichtgetikt, de ander beoordeelt het eerder als toewijding. In de lichter van 2024 zijn er vier broertjes en zusjes op de WSR gearriveerd, waardoor de redactie het tijd vond om deze broertjes en zusjes op Argo te interviewen. Elisa en Chris hebben daarom respectievelijk de familie Van der Wel, de familie Beeksma, de familie Andringa en de familie Duijster geïnterviewd, waarin de broers en zussen aan de tand werden gevoeld over hun ervaringen en herinneringen op de vereniging.

Beeksma

Beeksma, de achternaam die inmiddels is uitgegroeid tot een waar fenomeen op de W.S.R. De naam staat voor koppigheid, fanatisme en recht voor zijn raap, maar ook voor gezelligheid en gastvrijheid. Dit werd wederom bevestigd toen we meteen taart aangeboden kregen in huize Stoplicht,

het huis waar Sybren en Hedri hun onderkomen vinden. 'Als we niet naar onze eigen naam luisteren, roept men gewoon Beeksma en dan kijken we altijd om,' zegt Hedri met een trotse ondertoon.

Ze is hier vorig jaar komen studeren nadat ze haar vorige bachelor in Nijmegen had afgerond. Ook heeft ze al drie jaar bij het Nijmeegse Phocas geroeid (Beeke roept luid 'knor!'), waarvan in haar laatste jaar Eerstejaars Lichte Damesch. In eerste instantie was Hedri niet van plan de roeisport op te pakken, maar ze werd op slag verliefd na een lenteperiode bij Phocas. In het pittoreske Wageningen kon ze daarom niet anders dan lid worden bij de W.S.R. om verder te kunnen gaan met de prachtige sport. Ze heeft afgelopen jaar de middengroep Lichte Damesch geroeid en ze is lid van het Damesch Haard Gezelschap.

Haar broer Beeke loopt inmiddels alweer zeven jaar op onze mooie vereniging rond en is inmiddels begonnen aan de allerlaatste loodjes van zijn studie. Vorig jaar coachte hij Eerstejaars Zwaar, na vier jaar zelf wedstrijd te hebben geroeid, iets waar hij nog altijd glorieus op terugkijkt. Het fanatisme voor hard roeien zit blijkbaar in het DNA van de Beeksma's, want Beeke heeft naar eigen zeggen het wedstrijdroeien bij Hedri niet gestimuleerd. Om te compenseren voor al dat serieuze en fanatieke sporten van zijn broer en zus doet Sybren niet aan roeien.

Beeke, Sybren en Hedri

Onder het motto 'winnen kan ook aan de kant', wint hij wekelijks in de kroeg. Hij werd overgehaald om bij Argo te gaan toen hij als middelbare scholier mee mocht borrelen met zijn broer Beeke.

Wanneer er gevraagd wordt naar een lijst met alles wat Beeke op en rondom de vereniging heeft gedaan, mag men rekenen op een boekwerk aan verdiensten. Zijn hoogtepunten zijn toch wel de twee jaar als onderdeel van de Oude Vier, de drie blikken in één weekend op de NSRF en het roeien voor Minerva. Ook is hij betrokken geweest bij de oprichting van Areion als nieuw gezelschap.

Waar Hedri en Beeke met voldoening op terugkijken is de overwinning op de Cottwich Almelo Regatta in 2022, nog voordat Hedri lid was van Argo. Argo startte met meerdere viertjes die dag, maar er waren niet genoeg stuurtjes. Daarom werd Hedri vanuit Phocas ingeschakeld om de 4+, waar ook Beeke in zat, te sturen op het Twentekanaal. Een ervaren stuur was Hedri toen nog niet, maar dat maakte voor de mannen niet uit. Er moest een klein stuurtje de boot uit de kant kunnen houden, iemand met veel stemvolume om zo de boot vijf kilometer lang tot het uiterste te drijven. Dit lukte en de 4+ verbeterde met de overwinning het oude baanrecord en ging met de welbekende "baanrecordsokken" naar huis, nadat iedereen zich vol gegeten had met taart die traditiegetrouw door de leden van de Twentse burgervereniging wordt gebakken.

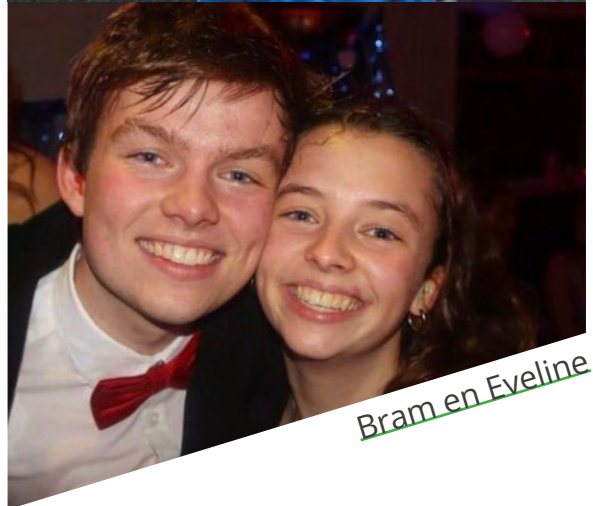
Al met al is het geen wonder dat Sybren en Hedri lid zijn geworden en in het kielzog van hun oudste broer varen.

De Duijsters

Dat Eveline en Bram Duijster kleine stuurtjes zijn was al bekend, met een respectievelijke 1,53 en 1,69 meter, maar dit werd wederom bevestigd door de lunch die zij meebrachten die middag. Als zware wedstrijdroeier en daarmee veelvraat gaf dit Chris een duidelijk beeld van de andere zijde van het eetspectrum. Broer en zus zijn allebei in hun eerste jaar

gaan wedstrijdturen en het enthousiasme spatte ervan af toen we vroegen of ze hierover wilden vertellen: Bram stuurde twee jaar geleden de Eerstejaars Lichte Heren en Eveline stuurde afgelopen jaar de Eerstejaars Dames. Verder is de achttienjarige Eveline ook voorzitter van de afgelopen eerstejaarscommissie en zijn ze beiden trots lid van het stuurtjesgezelschap Tiphys. Bram is nu buiten Argo ook actief door te kiezen voor een bestuursjaar bij Codon, de studievereniging van biotechnologie, als Commissioner of External Affairs.

Bram heeft zijn zus naar zijn mening niet aangedrongen om bij Argo te komen, echter heeft zijn ploeg wel bijgedragen aan het overtuigen van Eveline om bij Argo te gaan. Eveline: "Roeien leek me leuk, maar ik wilde mijn broer niet achterna, maar ook weer wel omdat ik zag hoe leuk hij het daar had met zijn ploeg." Door de gedeelde vereniging zien de Duijsters elkaar vaker, maar dit heeft er niet voor gezorgd dat hun relatie onderling is veranderd. Ze maken hoogstens wat vaker een spontaan praatje.

Bram en Eveline

De passie voor het sturen komt niet uit de lucht vallen voor Eveline en Bram: hun vader Jeroen Duijster heeft zelf ook gestuurd. Als 'bescheiden' hoogtepunten een Varsityblik met de oude vier van het Delftse Laga en een gouden medaille met de Holland Acht op de Olympische Spelen van 1996 in Atlanta. Daarna is hij van 1992 tot 2002 directeur geweest van de Nederlandse roeibond. Volgens Eveline en Bram heeft hij ze er nooit toe aangezet om het sturen eens te proberen. Ze zijn hoogstens een aantal keer bij de Varsity wezen kijken. Of dit wel of niet een zetje in de juiste richting geweest zou zijn, daar kan over gediscussieerd worden.

De Van der Wels

Micha en Aaron zaten op de vroege ochtend samen al in het café in Forum op de begane grond te wachten terwijl wij ons aan het klaar maken waren voor ons debuut als verslaggevers voor de Argonautika. Na een korte ronde van wederzijdse 'hoe gaat het?' begonnen we met het vragenvuur. Micha is 19 en aankomend derdejaars lichte wedstrijdroeier. Naast het wedstrijdroeien zit hij in de huizencommissie en maakte hij deel uit van de AID-commissie '24. Zijn broer Aaron is 23 en loopt al vijf jaar op Argo rond, waarvan de laatste vier jaar als lichte wedstrijdroeier.

Aaron heeft de toentertijd nog samengevoegde AID/Af-

roei-commissie '21 bijgestaan. Beide broers wonen op een Argohuis, wat hun mate van dichtgetiktheid sterk beïnvloedt: Aaron woont op Apollonios en Micha woont op Iolkos. Doordat Aaron met vele mooie verhalen thuis kwam toen Micha nog niet studeerde, werd hij indirect niet alleen langzaam richting de kant van Argo getrokken, maar ook richting het wedstrijdroeien. Ook hebben de broers hun zusje, die in Utrecht studeert, stevig aangevoedigd om bij een roeivereniging te gaan, en met succes: ze roeit nu bij Orca.

Afgelopen jaar besteedden Aaron en Micha met de Middengroep Licht extra veel tijd met elkaar en ze vinden dit stiekem ontzettend leuk. Samen op stap, domme dingen doen en als lightweights keihard roeien, hier staan ze om bekend op de vereniging.

De Andringa's

De gebroeders Andringa, Ruerd en Tjerk, komen uit Roodhuis, Reahûs in het Fries, een dorpje ter grootte van het feutenveld naast de W.S.R. Toen wij aan kwamen lopen om dit interview af te nemen werd er van het Fries wat ze met elkaar spraken eenvoudig overgeschakeld naar het Nederlands met een lichtelijk Fries accent, waarmee ze dan ook met de buitenwereld converseren. De twee broers zijn qua uiterlijk en nuchterheid zo goed als identiek aan elkaar en blijkbaar konden ze het niet nalaten om zich dan ook maar bij dezelfde vereniging aan te sluiten.

Aaron en Micha

Ruerd loopt al een aardige tijd rond op de vereniging en heeft al een aantal commissies achter zijn naam: de Afroeicie '22, de Sprint '24 en daarnaast is hij gitarist van de Argoband. Dit jaar neemt hij de eer van bestuur op zich: hij heeft Tosca vervangen als materiaalcommissaris II.

Tjerk was afgelopen jaar eerstejaars bij zowel zijn studie als bij Argo en benadrukte dit door de penningmeester van de Eerstejaarscommissie '24 te zijn. Hij is inmiddels officieel lid bij de Heeren van Dodona, maar dit betekent niet dat hij bang is om de boot in te stappen als onderdeel van het talentenroeien.

Ook zit zijn competitieploeg 'Trekshuit' niet stil: ze eten regelmatig samen en zijn eerste

geëindigd op de sparladder van de eerstejaars, waarvoor hulde.

Op de vraag of Tjerk door zijn broer Ruerd is overgehaald om hem op Argo te vergezellen, reageert hij nuchter als een Fries. Hij wilde eigenlijk bij een andere vereniging, maar de W.S.R. bleek tijdens de introductiedagen simpelweg zo gezellig dat hij overtuigd werd. Maar stiekem geeft Tjerk ook toe dat het enthousiasme van zijn broer wel heeft bijgedragen tot de enige juiste beslissing. De herinnering die is blijven hangen bij de twee broers is hoe Tjerk na de ontgroening aan zijn broer moest uitleggen waarom hij midden in de nacht van tent verwisselde. Hoewel Tjerk nog altijd stellig beweert dat het kwam door lekkage in de tent, wil Ruerd deze verklaring gek genoeg niet geloven.

Ruerd en Tjerk

HUIDDIEREN

In deze nieuwe rubriek spreken we elke keer een nieuw Argobaasje over hun trouwe viervoeter. We trappen deze rubriek groots af met een klein huisdier: we spreken Maarten Teunissen over zijn dwerghamster Erasmusbrug (EB).

Naam: Erasmusbrug (EB)

Soort: Junkaarse/Russische dwerghamster

Woonde er sinds: september 2023

Rol op Argo als ze lid zou zijn:

lichte dame (ze gaat hard, weegt minder dan een doosje tic-tacs, eet weinig, kan goed crashen)

Favoriete huisgenoot:

Maarten (geeft eten)

Minst favoriete huisgenoot: Anushka (EB heeft haar gebeten)

Leuk feitje:

Hamsters hebben een lever die bijzonder goed is in het metaboliseren van alcohol, zo kunnen ze in het wild ook rot fruit eten

Baasjes lievelingsdier:

Nijlpaard (de grotere, kale variant van de hamster)

op haar pootjes te krijgen om die PRs te kunnen blijven rennen. Op bovenlijf dagen traint ze haar voorpootjes door middel van pull-ups, dit is dan ook haar andere sportieve talent. Door al haar nachtelijke sportsessies slaapt ze overdag veel, maar net als menig student heeft ze geen vast slaapritme. Op de momenten dat ze haar oogjes dicht doet ligt ze meestal in de open lucht (in haar kooi), in plaats van in een zelfgemaakt holletje in het hooi zoals de meeste andere hamsters. De eerste paar keer dat ze dit deed leidde het tot een bezorgd baasje dat dacht dat ze dood was, maar inmiddels herkent Maarten deze bijzondere eigenschap.

Maarten omschrijft Erasmusbrug als een hamster die goed kan luisteren (omdat ze denkt dat ze dan eten gaat krijgen) waarmee hij een sterke band heeft. Alle vertelde verhalen kan ze echter niet zo goed onthouden, want ze vergeet elke keer weer na het schoonmaken van het hok waar haar houten wiel ook alweer stond. Naast de kooi schoonmaken vergt het onderhoud van EB niet veel tijd. Ze maakt zichzelf schoon, voert zichzelf en legt haar eigen voedselvoorraden aan. Door al het sporten heeft ze wel veel dorst, dus water moet regelmatig aangevuld worden. Gelukkig krijg je als baasje ook veel terug voor dit onderhoud, namelijk een bijzondere ervaring gedurende je studentenjaren. Een huisdier doet functie als verantwoordelijkheid tijdens je formatieve jaren en dit is ook gelijk een inzicht in hoe je jezelf nou eigenlijk onderhoudt en verzorgt. Als je bijvoorbeeld thuiskomt na het uitspelen van de nascie op een willekeurige dinsdag en ziet dat je hamster aan het trainen is voor een halve marathon, begin je toch op je eigen keuzes te reflecteren.

Sinds september 2023 deelt Maarten Teunissen zijn kamer met een bijzondere dame: Erasmusbrug. Na het overlijden van Bennekom, Maartens vorige hamster, is het nu aan EB om invulling te geven aan Maartens leven en dat van zijn huisgenoten. Zo is ze de bezienswaardigheid, mascotte en knuffel van het huis en fungeert ze als gesprekspartner (luisterend oor) als Maarten zijn ei kwijt moet. Dit alles doet ze wel volgens haar eigen schema, ze slaapt namelijk overdag en ontwaakt pas in de avond. Er is niets irritanter dan een luide huisgenoot die je nachtrust verstoort, maar gelukkig heeft Maarten daar iets op gevonden: een houten wiel dat weinig geluid maakt en ook nog eens beter is voor EBs ruggengraat en pootjes. Dit is vooral erg praktisch als ze rond middernacht haar 2k sprint tijd probeert te verbeteren. Naast hard rennen, kunnen hamsters ook goed klimmen, zo zijn er veel hamsters die zo hoog mogelijk in hun kooi klimmen om zich vervolgens te laten vallen. EB vermaakt zich zodanig met het houten looprad op de grond dat ze deze gekke behoefte niet heeft en daarnaast is het verstandig om zo min mogelijk valschade

DE GESCHIEDENIS VAN DE ARGONAUTIKA EN TEUN FIERS

De tijd houdt gijn skoft. Oftewel, voor de niet-Friezen onder ons, de tijd houdt geen halt. De Argonautika die u in uw handen heeft is alweer het vijfentwintigste volume en daarmee de lustrumeditie! Om stil te staan bij dit jubileum zijn twee redactieleden, Siri en Chris, in het verleden gedoken om op zoek te gaan naar de mensen die ten grondslag lagen aan de huidige indeling van het blad. Al snel werd duidelijk dat Teun Fiers, ruim vijf jaar lid van de commissie, moest worden opgetrommeld voor een interview. En zo geschiedde. Op een van de laatste zondagen dat er nog kort-kort geroeid kon worden, werden we warm verwelkomd door Teun in zijn woning in Wageningen. Na een goede kop koffie waren we ontzettend nieuwsgierig naar de verhalen die Teun te vertellen had over zichzelf, Argo en de Argonautika.

Eerst een korte introductie over Teun Fiers. Hij werd lid van Argo in zijn eerste jaar in Wageningen, 2011, om vervolgens uit te groeien tot ambitieuze commissietijger en fanatieke competitieroeier. Naast de bokalen en toertochten met zijn ploeg 'Palen door het Vocht', was Teun lid van de Argonautika Magazine Commissie (AMC), de AfroeiCie '14 en de FacCie, voorganger van wat we nu kennen als de FeestCie. In 2013 nam hij het voorzitterschap van de AMC van Barbara van Gullick over om deze taak vier jaar lang op zich te nemen. In het vorige decennium verschilde de Argonautika, toentertijd nog de AMC, ontzettend met de huidige opzet. In 2009 zijn de Sitback, het blad voor Argo leden, en het Gulden Vlies, de periodiek voor Oud Argo, gefuseerd tot de Argonautika. Toen Teun zich aansloot bij de commissie gingen de artikelen vooral over het verleden, en hoewel vroeger alles beter was, vonden Teun en zijn commissiegenoten dat het blad in een nieuw jasje moest worden gestoken. Zo werd het ontwerp flink op de schop genomen en kregen de magazines voortaan een algemeen thema, zoals de thema's coachen, duurzaamheid, de verbouwing van Argo en de Rijn. Teun vertelde dat hierdoor meer ruimte was voor creativiteit,

in zowel de opmaak als de inhoud van de artikelen. Een bruggetje naar het heden: omdat we sinds dit jaar met een nieuwe lichtung enthousiaste redactieleden zijn en dit volume 25 is, leek ons dit een mooi moment om het design van het tijdschrift wederom te moderniseren en de Argonautika in een nieuw jasje te steken.

Een grappige en tikkeltje gênante roei-herinnering die Teun is bijgebleven, was het kapseizen met zijn ploeg aan het vlot op Argo, terwijl het bestuur meekeek. Alhoewel Argo tig mooie tradities en mores kent, is Teun van mening dat de lullepotten op tafel en de dorusborrels behoren tot de mooiste. Hij heeft, namens onder andere de AMC commissie, tal van keren op tafel gestaan. Toen er geld ingezameld werd voor 'Space to Breathe', de uitbreiding van de Hoogbouw, bedacht Teun, zoals vele Argonauten toentertijd, een ludieke actie om geld in te zamelen. Hij zou dat jaar de laatste etappe rennen van de Batavierenrace, die altijd druk bezocht wordt. Tijdens de Nascie verkocht hij op tafel stukjes van zijn buik waar mensen een tekst naar keuze op konden schrijven, die hij vervolgens tijdens de laatste etappe zou laten zien zodra hij de eindstreep naderde. Wat er toen op zijn buik werd geschreven kon hij zich niet meer precies herinneren...

Argonautika (AMC) redactie, persoonlijk archief. Teun meest links

VAN CONCEPT 2 NAAR RP3

Sinds een tijdje zijn er, naast de vele Concept 2's die Argo rijk is, een aantal RP3 ergometers op de W.S.R. verschenen. De oplettende roeier heeft ze intussen wel zien staan: Links achterin, een beetje verstopt achter alle wedstrijdergo's en de ergobikes. De RP3 is een dynamische roei-ergometer, wat betekent dat zowel de zitting als het frame bewegen. Deze eigenschap zorgt ervoor dat de machine naar de roeier toe en af beweegt, waardoor de natuurlijke roeier-ervaring beter wordt nagebootst dan bij statische machines zoals de Concept2. Dit beaamt ook Dhr. Van der Wel, de winnaar van de NKIR van vorig jaar in het Lichte Heren veld, omdat de beweging meer overeenkomt met roeien in een echte boot. Hierdoor helpt de RP3 bij het behoud van een goede roeitechniek en vermindert het de kans op blessures.

Waar de Concept2 meer geschikt is voor het ontwikkelen van kracht en uithoudingsvermogen, ligt de nadruk bij de RP3 juist op technische verfijning. Hierdoor is de beweging minder explosief en wordt het lichaam minder belast. Bovendien kunnen roeiers met de RP3 op een hoger tempo en met lange halen trainen, wat de trainingsmogelijkheden voor gevorderde roeiers vergroot. Van der Wel traint sinds dit jaar volledig op de RP3, omdat hij merkt dat de dynamische eigenschappen van dit model beter aansluiten bij zijn roeistijl in de boot dan die van de Concept.

De RP3 biedt uitgebreide feedback zoals krachtverdeling, slagfrequentie en vermogen, wat vooral helpt bij het verfijnen van de techniek. Dhr. Van der Wel traint sinds december 2023 volledig op de RP3. Vorig jaar was dit voor de kerst nog op de Concept, omdat de NKIR toen nog op Concepts plaatsvond. Gecombineerd trainen op zowel een Concept2 als een RP3 ziet hij niet als nuttig. Hij adviseert dan ook om het hele jaar door op hetzelfde model te trainen, omdat wisselen tussen de twee modellen niet optimaal is voor het behouden van een consistente techniek.

Waar de NKIR vroeger altijd op concepts geroeid werd, is dat vanaf dit jaar anders. De groei-

ende top van roeiers in Nederland gebruiken vooral de RP3, en daarom is er door de organisatie voor gekozen om vanaf dit jaar óók de NKIR op de RP3 te doen. Veel verenigingen hebben nog maar enkele RP3's tot hun beschikking, daarom heeft de organisatie RP3's te leen en is er een mogelijkheid om te leasen of huren bij RP3 Rowing zelf. Echter heeft Argo ervoor gekozen om de eerstejaars niet aan de NKIR te laten deelnemen, en in plaats daarvan een vervangende wedstrijd te doen. Dit is de C2EK (Concept 2 Ergometer Kampioenschappen) in Leiden op 15 december.

Argo heeft momenteel vier RP3's: Twee oudere en twee nieuwere modellen, die nu gebruikt worden door ongeveer 6 middengroepers. De overige roeiers trainen op de Concept. Van der Wel zou graag zien dat meer middengroepers de kans krijgen om op de RP3 te trainen, maar dit zal tijd (en vooral geld) kosten voor deze er in grotere aantallen zijn. Voor de eerstejaars vindt hij de Concept2 nog altijd toereikend omdat zij zich meer focussen op het opbouwen van kracht en uithoudingsvermogen en dit model daar goed bij past.

Eerstejaars lichte dames op de C2EK

MGL op de NKIR

KOKEN MET... DE ARGONAUTIKA

LETTERSOEP

Voor het schrijven van de artikelen in de Argonautika heeft de redactie veel energie nodig. Onze creativiteit en snelle toetsvingers moeten namelijk wel brandstof krijgen. Vandaar dat wij van de redactie nu ons eigen recept delen. Namelijk een overheerlijke lettersoep. Zo kan je tijdens het eten alsnog mooie zinnen schrijven.

INGREDIËNTEN

- 1 eetlepel olijfolie
- 1 kleine ui, fijnggehakt
- 1 wortel, in kleine blokjes
- 1 stengel bleekselderij, in kleine blokjes
- 2 teentjes knoflook, fijnggehakt
- 1 liter groente- of kippenbouillon
- 1 blik (400g) tomatenblokjes
- 100g letterpasta
- Zout en peper naar smaak

Optioneel: verse peterselie, fijnggehakt, voor garnering

INSTRUCTIES

1. Voorbereiding:

Verhit de olijfolie in een grote soeppan op middelhoog vuur.

2. Groenten Fruit:

Voeg de ui toe en bak 2-3 minuten tot deze glazig is.

Voeg de wortel en bleekselderij toe en bak nog eens 5 minuten, tot de groenten zacht beginnen te worden.

Voeg de knoflook toe en bak nog 1 minuut mee.

3. Soep Basis:

Giet de bouillon en tomatenblokjes in de pan. Roer goed door en breng het geheel aan de kook.

4. Letterpasta Koken:

Voeg de letterpasta toe aan de kokende soep. Laat het geheel sudderen volgens de aanwijzingen op de verpakking van de pasta (meestal 6-8 minuten), of tot de pasta gaar is.

5. Afmaken:

Breng de soep op smaak met zout en peper.

Als je wilt, kun je de soep garneren met fijngehakte verse peterselie.

6. Serveren:

Schep de soep in kommen en serveer warm.

KRUISWOORDPUZZEL

HORIZONTAAL

3. Een verboden route
5. Bestuurbare badkuip
6. Eet te weinig om te poepen
7. Hier zijn de palen gestolen
8. Waar wanbeleid wordt gevoerd
9. Doet pijn aan de oren

VERTICAAL

1. Waar je nooit op kan roeien
2. Ongestelde broeken
3. Waarmee Argo de varsity op de kant wint
4. Te dom om te poepen
5. Een soort roeien dat brak kan worden gedaan

Oplossing

a	b	c	d	e	a	f	g	h	i	a
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

colofon

Argonautika is het verenigingsorgaan der W.S.R. Argo en Oud Argo.
Het is de opvolger van respectievelijk de Sitback en het Gulden Vlies.
Argonautika verschijnt 2 maal per jaar.
Argonautika komt tot stand door samenwerking tussen leden van Argo en Oud Argo,
die samen de Argo Magazine Commissie (AMC) vormen.

Argo: Siri Post, Chris Zijlstra, Maarten Teunissen, Simone Hezius, Elisa Carree,
Jolijn Stemerding, Merle Combé, Tijs Pen
Oud Argo: Annemieke Schoemaker

Contact AMC: argonautika.argo@gmail.com
Contact Oud Argo: oud-argo@wsr-argo.nl
Druk: flyeralarm

De AMC stelt zich niet aansprakelijk voor onjuiste en/of onvolledige gegevens.

W.S.R. Argo
Grebbeidijk 59
6702 PB
Wageningen

Tel. 0317 420700

Email: bestuur@wsr-argo.nl
Internet: www.wsr-argo.nl
www.wsr-argo.nl/oudargo

IBAN Argo:
NL29 INGB 0681 0756 86